

Ne Temizler İnsanı

– *simsiyah* · 02 Temmuz 2012

Ne Temizler İnsanı

Geç dalınmış uykunun yorgunluğuyla
ihtiyardı güneş, doğduğunda
şehrin ışıkları yandığında başladı dilimdeki isyanlar

olmuyor
kapatsam da gözlerimi karanlık olmuyor
bir ölüp bin diriliyor adres bırakmadan gidenler
tütünü bitmiş tiryakidir yalnızlık , düşer geceye

düğün alayları geçiyor gelinleri duvaksız
evlerin çatıları deniz, bacaları kayık
alabora oluyor bir anda, başlıyor deprem
uyumak bir sarhoşun düşünde masum öpüşlerle
dilinde cehennem kokusu

olanla değil olmayanlarla hasbihal
görünene değil görünmeyene nazar ederken
serinde delirmek korkusu

şehrin çöpleri toplanmaya başladığında başladı içimdeki korku
ne temizler insanı
acı mı ölüm mü
nerde
ne zaman
ve nasıl

bir nefes ki gece
alevden kor
şimdi
ölümü, ölene değil
kalana sor *simsiyah*